

JAPÁNKERT

cseresznyevirág
áprilisi széllel hull
földre a szírom

madárdal nélkül
néma tavaszi kertben
árva tulipán
harangjának szirmai
csendben összehajolnak

virágod titkát
sehol meg nem találok
emlékét őrizheted

akkor váratlan
szárba szökhetsz halk szirma
szívednek áradása

hogyan követed
könnyed ecsetvonását
utadba ezer
virágszírom száll
a pergamen papíron
havazó tavasz
emlékeztet a téltre
de még sarjad az élet
kerted fűvében
langyos fények játszanak
borostyán szalad
nem éri utol időd
a komor este
madarének vigasztal
az ég színéig szárnyal